

[Wilhelm]

som en hovedpude for, at så kan man også godt vedtage dette her, når de nu ønsker det, de, der skal tjene penge på det.

Til allersidst ændringsforslagene. Vi kan ikke medvirke til nogen af dem.

Om de to af dem, dem, der foregiver at indeholde nogle realitetsændringer, det kristelige forslag og DKPs forslag, vil jeg sige, at vi mener, de er værdiløse.

Specielt om DKPs forslag kan jeg ikke lade være med at sige, at jeg synes, det er den model, vi har set nogle gange nu: når DKP skal skifte holdning i forhold til en meget arrogant indstilling ved en første behandling, så finder man sådan en lille, i virkeligheden betydningsløs knage at hænge det op på. Man konstruerer et eller andet ændringsforslag, og når det så er blevet nedstemt, har man sin begrundelse for ikke længere at gå ind for lovforslaget som helhed, sådan som man ellers faktisk lagde op til ved første behandling. Det er selvfølgelig DKPs egen sag. Vi har set det ved andre, alvorligere situationer tidligere. Jeg ville bare gøre opmærksom på, at vi godt kender modellen, og at vi godt kan genkende den, når den dukker op igen. Det er af denne grund – og fordi vi faktisk ikke mener, at det hele blev meget mere til at have med at gøre, hvis dette ændringsforslag blev vedtaget – at vi heller ikke stemmer for dette, men undlader at stemme om alle tre ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det var hr. Wilhelm, der gjorde sig skyldig i at meddele noget forkert heroppe fra talerstolen. Hr. Wilhelm taler om, at det er med rette, at nogle ægproducenter er anmeldt for at overtræde dyreværnsloven. Det er rigtigt, at en række af disse landbrugere, der har høns i bure, er anmeldt for overtrædelse af dyreværnsloven, men det er så sandelig ikke fastslået, om man reelt har gjort det.

Når hr. Wilhelm snakker om bure, man havde i 1930'erne og 1940'erne osv., så er det et helt tydeligt bevis på, at hr. Wilhelm ikke aner, hvad det hele drejer sig om. Hr. Wilhelm har ikke været med på holdet, der ville tage ud og se, hvordan det foregår nu om dage. Den slags bure, man har nu, var der ingen mennesker der havde fantasi til at fo-

restille sig, da man skrev den nugældende dyreværnslov for 30–40 år siden. Det, der tales om i dyreværnsloven, som den sidst er ændret i 1950, har overhovedet intet som helst at gøre med de æglægningsbure, man har nu om dage. Hr. Wilhelm burde vide, at de ægproducenter, som har sat deres høner i bur, gør det for at beskytte hønerne mod at mishandle hinanden. Jeg synes, det er trist, at et medlem af folketinget skal tale så groft uvidende.

Så skal jeg sige til fru Alice Hedegaard, at jeg har læst samtlige henvendelser, der er kommet. Jeg har også læst den, der er kommet fra dyreværnsforeningerne nu på det sidste. Jeg beklager meget, at dyreværnsforeningerne deklasserer sig selv så langt ned, som de gør ved at være så usaglige, som de har været i denne sag.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg skal kun sige til hr. Askjær Jørgensen, at det, han foregiver at rette her, ikke er nogen rettelse. Det svarer præcis til det, jeg læste op fra udvalgets spørgsmål 4 og besvarelsen: »En person, der er sigtet for overtrædelse af den gældende lov ...«, og hvor sigtelsen bortfalder i og med, at dette bliver gennemført. Men også dette, at personer, der hidtil har brugt bure, der er under det lavmål, man her opstiller, vil være uden for sanktionsrækkevidde, hvis de når at ansøge inden en bestemt dato.

Til det andet punkt: ja, motiverne har formodentlig kunnet påstås at være præcis de samme, beskyttelsesmæssige, i 1938, men det, jeg brugte eksemplet til – og det fremgår af lovforslagets bemærkninger, det er ikke noget, jeg har fundet frem – var at spørge: hvor stort var det bur, der dengang gav anledning til det? Det var 60 pct. større end de bure, man nu vil tillade i bedste fald, og mere end dobbelt så store som dem, man vil tillade pr. høne i tilfælde af, at det er flerdyrsbure.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har prøvet på at få hr. Wilhelm til at forstå det, men jeg skal forsøge igen og spørge: tror hr. Wilhelm, at der er nogen mennesker, der i 1930'erne og 1940'erne havde fantasi